

>> Exposició a Can Trona, a la Vall d'en Bas. (FOTO: MARTA VILARRASA)

Vall, i s'hi han publicat desenes d'històries relacionades amb el territori. Les persones en són les protagonistes i les que han portat tot el pes dels canvis que s'han produït en la societat, que són innegables. Una exposició a Can Trona va commemorar mig segle de testimonis del món agrari, social, cultural i educatiu de la Vall d'en Bas, on la revista *Verntallat* s'ha convertit en la memòria viva de la seva gent i la seva terra.

Carreteres en mal estat | L'alcalde de Sant Aniol de Finestres creu que les vies que travessen el municipi no són segures i que necessiten millores urgents. Cal una ampliació de la via des de Girona fins a les Planes d'Hostoles per facilitar l'accés dels camions a les diferents empreses del municipi, que és un trànsit de vehicles de gran tonatge. La Plataforma Veïnal per una Carretera Segura de la Vall del Llémena també ha dut a terme diverses accions per posar de manifest l'estat de les vies, tot denunciant la inseguretat i una convivència difícil entre cotxes, camions llargs i pesants, busos escolars i bicicletes. Hi ha revolts estrets i sovint és la ruta escollida per fer curses amb cotxes d'alta gamma, que s'hi han vist passar a més de cent quilòmetres per hora. Reclamen normatives i sancions, i per a ells la solució no consisteix a ampliar la carretera, cosa que perjudicaria l'entorn.

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Salvador Sunyer, l'alcalde model
L'Ajuntament de Salt ha estrenat alcaldessa. Li desitjo que pugui esborrar del poble on vaig néixer la imatge de ser un dels municipis amb més immigració de tot Catalunya. Perquè, en el fons, més que de quantitat, és una qüestió de qualitat, de saber gestionar el potencial dels nousvinguts i, també, de saber posar ordre si cal. El recordat Salvador Sunyer —primer alcalde saltenc de la democràcia, senador i diputat al Parlament— es va trobar un poble en què el percentatge de nousvinguts era considerable i, tanmateix, amb el seu bon fer en va cohesionar els convilatans. Va aconseguir esborrar uns quants tòpics inherents a Salt i hi va aportar cultura, modernitat i convivència. Això i més es recull en el llibre *Salvador Sunyer. Temps polítics (1977-1991)*, escrit per Lluís Serrano, doctor en història per la Universitat de Girona, que es va presentar fa unes setmanes. En recomanem la lectura no solament als saltencs, sinó a tothom amb responsabilitat política o cultural. I més ara que el català (Sunyer en va ser un gran defensor i docent incansable) va a la baixa entre la indiferència de molts dirigents.

De Fires a Nadal | Cada any sembla més breu el període que separa les Fires de Nadal. Perquè ja a final d'agost ens surten amb la Grossa, i a partir de novembre ja hi ha llumetes, galindaines, anuncis i ofertes «nadalenes» reforçades amb una dosi tòxica de Black Friday. Per això, i per contrast, enguany ens han sorprès agradablement els simpàtics adhesius de sant Narcís que el Bisbat va treure per Fires i la simbologia que els acompanya (les famoses mosques, el cotó per al mal d'orella...), elaborats amb gràcia i un punt d'humor. N'hi havia d'impresos, però també es podien reenviar en format electrònic. Cal agrair aquesta innovació: trenca amb l'excessiva solemnitat dels actes religiosos tradicionals i connecta amb la gent d'una forma immediata, gairebé lúdica. És clar que també hi ha algun impacient cap calent que no en deu fer prou d'admirar el pessebre gegant que la Remei Mulleras ha muntat a Sant Gregori (vuit-

>> Interior de l'arbre de Nadal de la plaça de Catalunya.

cents metres de figures i maquetes!), sinó que ha intentat enfilarse a l'arbre de Nadal metàl·lic de la plaça de Catalunya... Sort en tenim que la natura és sàvia i molts d'aquests influenciadors fan mala fi per selecció natural.

Esperant altres temps | Diuen que aquest 2026 es reforma el sistema de recollida de deixalles a Girona i que es posen contenidors per a cada fracció; diuen que s'acabarà la neteja de la séquia Monar i que es retiraran fangs i llots de l'Onyar per, entre altres coses, poder valorar l'estat de les pilones que sostenen la plataforma de la plaça de Catalunya; diuen que...

Nosaltres, que tenim el vici d'observar l'entorn amb una mirada analítica, veiem degradació, brutícia i desídia. Veiem que hi ha més de sis-cents persones sense sostre, i més ara que s'han enderrocat algunes naus abandonades a l'entrada sud de la ciutat. Veiem que n'hi ha que tenen muntat el seu refugi permanent en plena Rambla i en altres punts cèntrics. Veiem que hi ha edificis buits —entre els quals, molts convents— que podrien encabir, encara que fos provisionalment, aquestes persones. Però no veiem que es facin passes en aquest sentit. De què serveix, doncs, tenir tots aquests espais tancats? On és la caritat cristiana que alguns tant prediquen? Cal esperar altres temps i més fermesa per part dels dirigents.